

РЕШЕНИЕ

№ 21138

гр. София, 27.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав, в
публично заседание на 16.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **9706** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 27а, ал. 1 – ал. 7 от Закона за закрила на детето (ЗЗД).

Образувано е по жалбата на А. Ф. С. от [населено място] срещу Заповед № ЗД/Д-С-ВЗ-095/05.09.2025 година на Директора на дирекция „Социално подпомагане – Възраждане“, с която е продължен срока за временно настаняване на детето Л. А. С. в ЦНСТДБУ „Детство“ в срок до навършване на 7 години или промяна в обстоятелствата и до произнасяне на съда с решение.

Жалбоподателката твърди, че заповедта е незаконосъобразна, като постановена при допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му. Твърди, че биологичният баща на детето е декларирал бащинство като предстои вписването му в акта за раждане на детето. Твърди, че същият желае и има възможност да отглежда детето. Твърди, че не е съставен социален доклад. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед.

Ответникът – Директор на дирекция „Социално подпомагане – Възраждане“, чрез процесуален представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата.

Заинтересованата страна – Л. А. С., чрез процесуален представител, изразява становище за недопустимост на жалбата. Твърди, че със Заповед № ЗД/Д-С-ВЗ-132/02.12.2025 година на Директора на дирекция „Социално подпомагане – Възраждане“ временното настаняване на детето е прекратено, поради което жалбоподателката няма правен интерес да оспори заповедта, с която е продължен срока за временно настаняване. В условията на евентуалност моли съда да

постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед. Твърди, че не са били налице основания за продължаване на срока за временно настаняване.

Съдът след преценка на събраните в хода на административното и съдебното производство писмени документи приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката А. Ф. С. е майка на малолетния Л. А. С., [дата на раждане] . В акта за раждане на детето е вписан неизвестен баща. Представена е нотариално заверена декларация от М. Я. Я., че е баща на детето. Видно и писмо от 26.09.2025 година от Началника на отдел „АПОД“ М. Я. Я. е подал нотариално заверена декларация по чл. 65, ал. 1 от Семейния кодекс.

Със Заповед № ЗД/Д-С-ВЗ-079/08.08.2025 година на Директора на дирекция „Социално подпомагане – Възраждане“ детето Л. А. С. временно е настанен в ЦНСТДБУ „Детство“ в срок до 1 месец. Заповедта е влязла в сила на 04.12.2025 година.

Със Заповед № ЗД/Д-С-ВЗ-132/02.12.2025 година на Директора на дирекция „Социално подпомагане – Възраждане“ временното настаняване на детето е прекратено и същото е върнато в биологичното семейство под грижите на баща му.

С Решение № 7309/21.04.2026 година, постановено по гр.д. № 46269/2025 година по описа на Районен съд – София детето е настанено в Кризисен център „Подслон светлина“ за срок от 6 месеца. Решението не е влязло в сила.

Съдът намира, че жалбоподателката е активно легитимирана да оспори заповедта, тъй като е майка на малолетното дете. Прекратяването на настаняването със заповедта от 02.12.2025 година не лишава майката от право на жалба, тъй като оспореният акт не е оттеглен.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, арг. чл. 27, ал. 1 от ЗЗД.

Същата е издадена в писмена форма, при липсата на мотиви. Същата не препраща към Социален доклад с изх. № СЛ/Д-С-ВЗ/1597-018/05.09.2025 година.

Дори и да се приеме, че към мотивите на издателя на акта са асоциирани констатациите, съдържащи се в социалния доклад, то оспорената заповед е издадена при липсата на предпоставки за това. Към момента на издаването и – 05.09.2025 година, заповедта от 08.08.2025 година не е влязла в сила.

С оглед на горното същата подлежи на отмяна.

Предварителното изпълнение на заповедта не променя извода, че продължаване на срока на временното настаняване по административен ред може да се извърши само при наличието на влязъл в сила административен акт, с който детето е настанено извън семейството.

Жалбоподателката не е претендирала разноси, поради което такива не се присъждат.

Предвид горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № ЗД/Д-С-ВЗ-095/05.09.2025 година на Директора на дирекция „Социално подпомагане – Възраждане“ – С. по жалбата на А. Ф. С. от [населено място].

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: